

ONSDAGS KONCERT

PROGRAM

ONSDAG DEN 24. MARTS 2010 KL 17.00
SKT. PETRI KIRKE

PULSAR FESTIVAL 2010 – MUSIC MOVIN'

Anders Banke: Solo improvisation for basklarinet
Anders Banke, basklarinet

Christos Farmakis: AccordeON-AccordeOFF
(f. 1981) *Bjarke Mogensen, accordion*

Phillip Faber: Kalk og oleander (uopførelse)
(f. 1984) *Jan Lund, tenor*
Marie L. B. Jensen, bratsch

Filip Melo: Cat Eye Nebula
(f. 1986) *Ingrid Meidell Noodt, klarinet*

Jesper Ankerfeldt: Jeg vil give dig alt

Per Waldfridsson: Andante

Elena Setién: Wish you a young wife

Johanna Borchert: Uden titel

Malene Mortensen: Uden titel

Jesper Ankerfeldt: Smukt

RMC Choir under ledelse af Elena Setién:

Per Waldfridsson, Søren Gemmer, Lil Lazy, Malene Mortensen, Live Brekke, Pernille Sejlund,
Johanna Borchert, Mareike Wienen, Jesper Ankerfeldt.

Christos Farmakis: AccordeON-AccordeOFF

AccordeON-AccordeOFF consists of two parts, two faces, in which the various sound abilities of the instrument are explored. For the ON side, an insisting rhythm is building up to a full of energy, almost dancing music, followed by the OFF world, where the accordeon is breathing out chords created by a simple melody, revealing the lyrical side of the instrument. The piece is written for and dedicated to the Danish accordionist Bjarke Mogensen.

Christos Farmakis

Filip Melo: Cat Eye Nebula (2009)

Stycket skrevs till det internationella astronomiåret 2009, som firades med anledning av att Galileo Galilei riktade sitt teleskop mot himlen för första gången år 1609. Stycket är baserat på en bild jag fann på NASA:s hemsida föreställande *Cat's Eye Nebula*. Genom att tolka och analysera fotografiet fick jag fram musikaliska fragment som jag komponerade ut till musikaliska linjer, hela tiden med bilden som utgångspunkt. Vad som också är speciellt för stycket är att det är skrivet för ett särskilt rum. I centrala Stockholm finns en kärnreaktorshall som numera används som experimentell scen. Rummet har en efterklang på ca. 8 sekunder vilket är en av de grundläggande idéer för stycket.

Filip Melo

Phillip Faber: Kalk og oleander for tenor og bratsch (*uroførelse*)

"Kom med flere knive!" Mit første møde med Lorca var i teaterforestillingen Blodbryllup på Gladsaxe Ny Teater primo 2008. Det gådefulde, sensuelle og stærkt sanselige billedsprog var meget inspirerende, navnlig i Kirsten Olesens dragende stemmeføring, og jeg gik på opdagelse i Lorcás digte. Sangstemmen og bratschstemmen i dette værk er skrevet bevidst uafhængigt af hinanden og komponeret sammen sidenhen. Denne arbejdsform har skabt nogle forbindelser og musikalske sammenstød, som er dikteret af andet end kompositorisk ambition og som visse steder er så påfaldende velplaceret i forhold til teksten, at det må skyldes underbevidstheden, eller måske fordi de to stemmer, trods deres uligheder, er så stærkt inspireret af den samme kilde og mødes dybt nede i rodnettet hos Lorca.

Phillip Faber

Kalk og oleander tekst Federico García Lorca

Paso

Jomfru i krinoline,
jomfru af Ensomheden,
åben som en vældig
tulipan.
I dit skib af lys
kommer du
ad byens høje vandløb
blandt hæse saetas
og stjerner af glas.
Jomfru i krinoline,
du drager
ad gadens flod
ud mod havet!

Dans

Carmen danser
i Sevillas gader.
Hvidt er hendes hår
og strålende hendes øjne.

Piger,
træk gardinerne for!

På hendes hoved snor sig
en gul slange,
og i dansen drømmer hun
om galaner fra andre dage.

Piger,
træk gardinerne for!

Gaderne er øde
men dybest i dem anes
andaluserhjerter
som søger gamle torne.

Piger,
træk gardinerne for!

La siguiriya går forbi

Blandt sorte sommerfugle
går en mørk pige
ved siden af en hvid slange
af tåge.

Jord af lys,
himmel af jord.

Hun går lænket fast til en
skælvende rytme som aldrig når
frem,
hun har et hjerte af sølv
og en kniv i højre hånd.

Hvor går du hen, siguiriya,
med din rytme uden hoved?
Hvilken måne skal høste
din sorg af kalk og oleander?

Jord af lys,
himmel af jord.

Efter at hun er gået forbi

Børnene stirrer
på et punkt i det fjerne.

Olielamperne slukkes.
Nogle blinde piger
stiller spørgsmål til månen
og i luften stiger
spiraler af gråd.

Bjergene stirrer
på et punkt i det fjerne.

Malagueña

Døden
går ud og ind
af tavernen.

Sorte heste
og dystre folk drager forbi
på guitarens
dybe veje.

Og der lugter af salt
og kvindeblod
om de feberhede liljer
langs stranden.

Døden
går ud og ind,
ind og ud
går døden
i tavernen.

Alle digtene er fra Poema del Cante
Jondo (1921) og er oversat af Peer
Sibast.